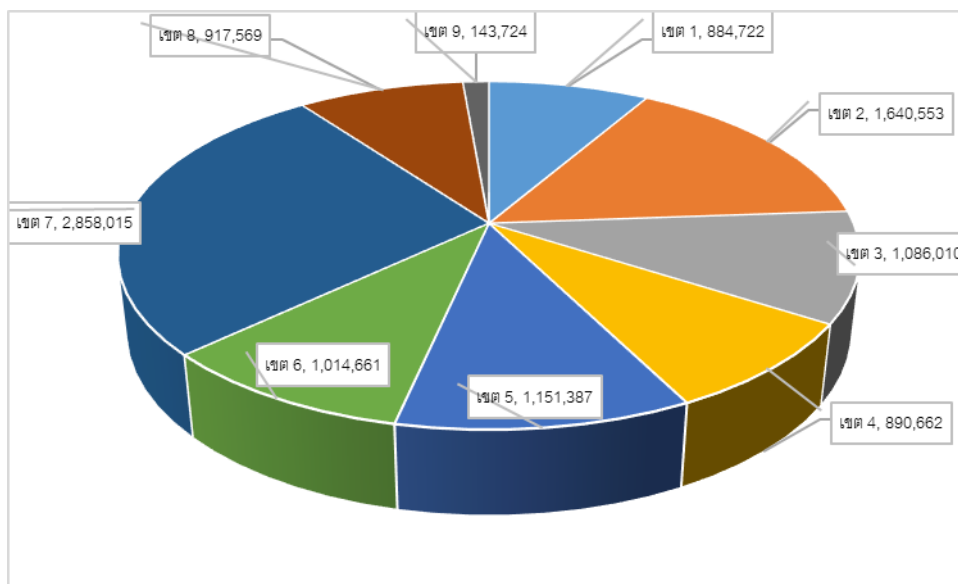

สถานการณ์สุกรเขต 6

1. ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์

1.1 ข้อมูลจำนวนสุกรในประเทศไทย ปี 2561

เขตปศุสัตว์	สุกรจำนวน(ตัว)	เกษตรกร(ครัวเรือน)
เขตปศุสัตว์ที่ 1	884,722	4,017
เขตปศุสัตว์ที่ 2	1,640,553	2,823
เขตปศุสัตว์ที่ 3	1,086,010	42,208
เขตปศุสัตว์ที่ 4	890,662	34,236
เขตปศุสัตว์ที่ 5	1,151,387	47,984
เขตปศุสัตว์ที่ 6	1,014,661	24,497
เขตปศุสัตว์ที่ 7	2,858,015	7,688
เขตปศุสัตว์ที่ 8	917,569	18,768
เขตปศุสัตว์ที่ 9	143,724	2,496
รวม	10,587,303	184,717

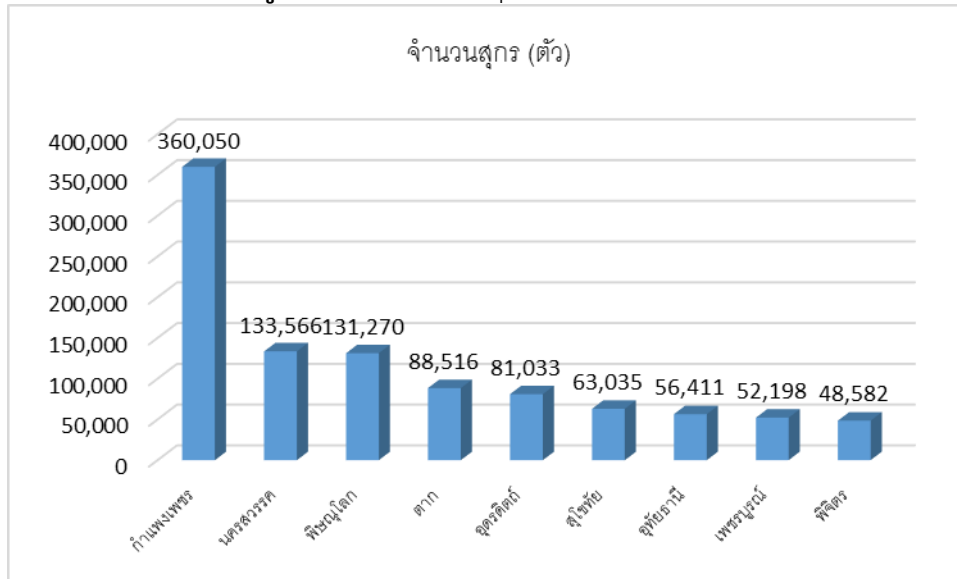
ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ <http://survey-c.dld.go.th>

ในปี 2561 มีจำนวนสุกรในประเทศไทย ทั้งหมด 10,587,303 ตัว เมื่อพิจารณาการเลี้ยงสุกรรายเขตพบว่า ในพื้นที่เขต 7 มีการเลี้ยงสุกรเป็นจำนวนมากที่สุด โดยมีจำนวน 2,858,015 ตัว คิดเป็น 26.99 % รองลงมาคือ ในพื้นที่เขต 2 และเขต 5 ตามลำดับ โดยมีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดจำนวน 7,688 ครัวเรือน คิดเป็น 4.16 % ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมด โดย เขต 6 มีจำนวน สุกร 1,014,661 ตัว คิดเป็นร้อยละ 9.58 และเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกร จำนวน 24,497 ตัว คิดเป็นร้อยละ 13.26 อยู่ในอันดับที่ 5 ของประเทศ

1.2 จำนวนสุกรในปี 2561

ในปี 2561 มีจำนวนสุกรในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 6 ทั้งหมด 1,014,661 ตัว เมื่อพิจารณาการเลี้ยงสุกรรายจังหวัด พบว่า ในพื้นที่เขต 6 หน้าที่เลี้ยงสุกรมากที่สุดได้แก่ กำแพงเพชร จำนวน 360,050 ตัว ร้อยละ 35.48 รองลงมาคือ นครสวรรค์ จำนวน 133,566 ตัว ร้อยละ 13.16 และพิษณุโลก จำนวน 131,270 ตัว ร้อยละ 12.94 ตามลำดับดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนสุกรรายจังหวัดในปี 2561

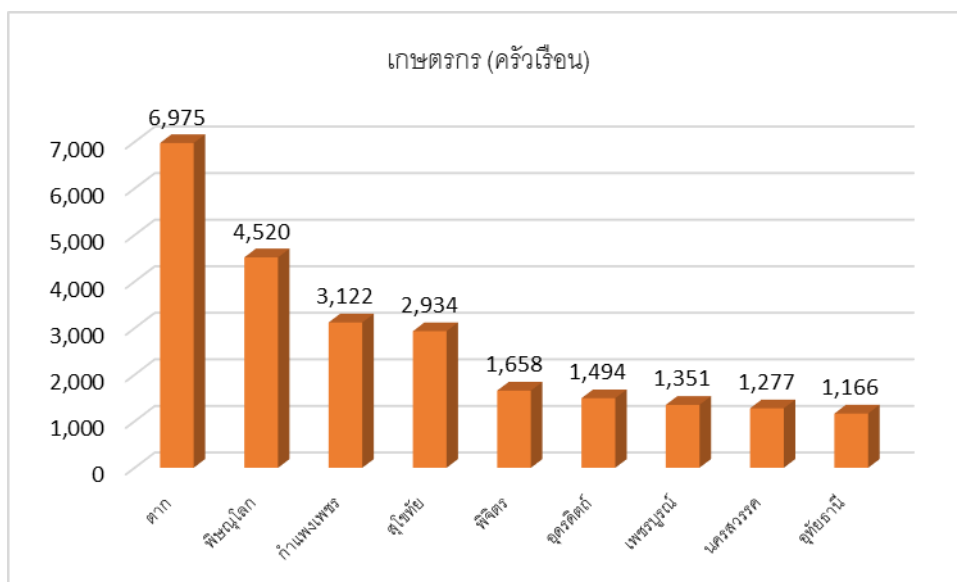

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ <http://survey-c.dld.go.th>

1.3 จำนวนผู้เลี้ยงสุกรในปี 2561

ในปี 2557 เขต 6 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั้งหมดจำนวน 24,497 ครัวเรือน โดย จังหวัดที่มีเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรมากที่สุดได้แก่ ตาก จำนวน 6,975 ครัวเรือน ร้อยละ 28.47 รองลงมาคือ จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 4,520 ครัวเรือน ร้อยละ 18.45 และกำแพงเพชร 3,122 ครัวเรือน ร้อยละ 12.74 ตามลำดับ ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรรายจังหวัดในปี 2561

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศ กรมปศุสัตว์ <http://survey-c.dld.go.th>

สภาพปัญหาและอุปสรรคการผลิตสุกร

1) การผลิตสุกรของประเทศไทยมีการพัฒนาขึ้นมากทั้งเทคโนโลยี และโครงสร้างการผลิต แต่ปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อย ยังเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกและมีความเสี่ยงจากโรคอุบัติใหม่

2) การเลี้ยงสุกรในประเทศไทยมีมาตรฐานฟาร์มสุกรใช้เป็นเกณฑ์พัฒนาการเลี้ยง และจัดการฟาร์มสุกรให้สะอาดถูกสุขอนามัยและปลอดภัยจากโรคระบาดสัตว์ แต่จำนวนฟาร์มสุกรที่ได้เกณฑ์มาตรฐานฟาร์มสุกรยังมีน้อย

3) การฆ่าชำแหละ ในประเทศที่ถูกสุขลักษณะและสุขอนามัยยังพัฒนาได้ไม่เท่าที่ควร

4) การเลี้ยงสุกรยังเป็นแหล่งรวมของเสียในฟาร์ม ทั้งมูลสัตว์ น้ำทิ้ง แมลงวัน และกลิ่น ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยเฉพาะก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของประชาคมโลกต้องการลดภาวะเรือนกระจก และลดภาวะโลกร้อนมีแนวโน้มจะใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้ามากขึ้น

5) ปัจจุบันการเปิดเสรีการค้าโลกขยายตัวกว้างขวางทั่วทุกภูมิภาค ภาวะการแข่งขันสูงทั้งศักยภาพการผลิตและความได้เปรียบ ภาครัฐไม่สามารถใช้มาตรการทางภาษีปกป้องการนำเข้าสินค้าเนื้อสุกรและชิ้นส่วนจากต่างประเทศต่อไปได้ ดังนั้น จึงต้องพัฒนาการผลิตสุกรในประเทศให้ถูกสุขอนามัยในทุกขั้นตอนทั้งระบบ เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตสุกรให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานสากล ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

- ฝ้าระวังโรค PRRS ที่จะส่งผลกระทบต่อการผลิตสุกร
- รณรงค์ ตรวจสอบการใช้สารเร่งเนื้อแดงอย่างต่อเนื่อง
- พัฒนาฟาร์มสุกรเข้าสู่มาตรฐาน พัฒนาการตลาดสุกรโดยขึ้นทะเบียนผู้ค้าส่งและค้าปลีก ฆ่าชำแหละและจำหน่าย เร่งพัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานพัฒนามาตรฐานปัจจัยการผลิตและผลิตภัณฑ์และกำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านการขนส่ง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT Analysis)

จุดแข็ง

- ต้นทุนการผลิตสุกรของไทยถูกกว่าประเทศจีนและประเทศในภูมิภาคอาเซียน เพราะหลายประเทศเกิดโรคระบาด
- ไทยมีข้อได้เปรียบด้านเทคโนโลยีการผลิตขณะที่ กลุ่มประเทศ AEC ยังด้อยอยู่
- อัตราการแลกเนื้อของไทยอยู่ในเกณฑ์ดีกว่าประเทศเพื่อนบ้าน (FCR 2.6)
- วัตถุดิบอาหารสัตว์ไทยได้เปรียบเรื่องข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

จุดอ่อน

- อุตสาหกรรมสุกรของเวียดนามติดอันดับ 10 ของโลก
- ไทยประสบปัญหา FMD ขณะที่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไม่มีการระบาด
- เวียดนามได้เปรียบวัตถุดิบอาหารสัตว์ปลายข้าวมีราคาถูกกว่าประเทศไทย
- ไทยมีขีดจำกัดด้านการตลาดโดยจะทำการตลาดได้เฉพาะประเทศที่มีชายแดนติดไทยเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นสุกรที่มีการแปรรูปแล้ว

การแปรรูปแล้ว

- ขาดแคลนแรงงาน
- ใช้เงินลงทุนสูงในการก่อสร้างโรงเรือนมาตรฐาน

โอกาส

- รัฐมีนโยบายในการส่งเสริมธุรกิจสุกรอย่างจริงจัง เพื่อผลักดันในการส่งออก ทำให้มีโอกาสในการขยายการผลิต
- เศรษฐกิจขยายตัว เข้าสู่ AEC

ภัยคุกคาม

- กระแสการบริโภคอาหารมังสวิรัต และชีวิต อาจทำให้ความต้องการบริโภคเนื้อสัตว์ลดลงไปบ้าง
- โรคระบาดสัตว์จากประเทศเพื่อนบ้าน
- ประเทศเพื่อนบ้านที่ปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยมีโอกาสส่งสุกรมาขาย อาจทำให้อาชีพการเลี้ยงสุกร ในประเทศไม่

ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์พัฒนาสุกร ของสำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

๑.วิสัยทัศน์(Vision) “การผลิตได้มาตรฐาน เพื่ออาหารปลอดภัย”

๒.วัตถุประสงค์

ปรับปรุงมาตรฐานการผลิตสุกรทั้งระบบ ให้สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค

๓.เป้าหมาย(Goal)

๑.เพื่อพัฒนาการผลิตระดับฟาร์ม ควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ และจัดการมลภาวะที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๒.พัฒนาตลาดสุกร สถานที่จำหน่ายซากสุกรในตลาดให้ถูกสุขอนามัย

๓.ปรับปรุงและพัฒนาโรคฆ่า สถานที่ชำแหละตัดแต่งซากสุกร รวมถึงการขนส่งสุกรมีชีวิตและเนื้อสุกรให้ถูกสุขอนามัย

๔.ควบคุมคุณภาพปัจจัยการผลิตให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาผลิตภัณฑ์สุกร

๔.กรอบยุทธศาสตร์สุกร แบ่งเป็น ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

๑.ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์

๒.ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโรงฆ่าสุกร การขนส่ง และตลาดสุกร

๓.ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนามาตรฐานปัจจัยการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์

๑.ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็น ๘ กลยุทธ์

๑.ขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสุกร

๒.พัฒนาฟาร์มสุกรเข้าสู่ฟาร์มมาตรฐาน

๓.ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร

๔.การจัดการสิ่งแวดล้อมฟาร์มสุกร

๕.การป้องกัน ควบคุม และกำจัดโรคสุกร

๖.ปรับระบบการเลี้ยงสุกรปลอดภัยสำหรับเกษตรกรรายย่อย

๗.การพัฒนาฟาร์มเครือข่ายและฟาร์มเครือข่ายขยายพันธุ์สุกร

๘.ปรับปรุงพันธุ์สุกรให้เหมาะสมกับสภาพการเลี้ยงของเกษตรกร

๒.ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโรงฆ่าสุกร การขนส่ง และตลาดสุกร มี ๓ กลยุทธ์

๑.พัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน

๒.พัฒนาการขนส่งสุกรมีชีวิตและเนื้อสุกรให้ถูกสุขอนามัย

๓.พัฒนาสถานที่จำหน่ายเนื้อสุกรให้ถูกสุขอนามัย

๓.ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนามาตรฐานปัจจัยการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์ มี ๑๐ กลยุทธ์

๑.การตรวจสอบสารตกค้างในระบบการผลิตสุกร

